

Going Down To The River

Doug Seegers
med Steve Eubanks
(2017)

Pia Hellertz – september 2018

Få böcker har gripit mig så starkt som **Doug Seegers'** *"Going Down to the River"* och få låtar har berört mig så starkt som låten med samma titel. Jag kunde inte släppa ifrån mig boken, även om det ibland var svårt att läsa på grund av tårarna. Men jag skrattade lika ofta.

Jag brukar säga att jag nog var hemlös i mitt förra liv, eftersom jag alltid är så djupt tacksam för att få gå och lägga mig i en varm och skön säng, trots att jag gjort det hela detta liv. Doug Seegers mycket detaljerade berättelser om hur det var att leva utan säng, under broar, på härbärgen, i knarkarkvartar och över huvud taget där han hittade en plats för en stunds sömn, tog mig djupt. Han fick mig att förstå hur man kan tänka och känna som hemlös. Jag har arbetat som socialarbetare i många år. Bland mina klienter fanns hemlösa och även om jag fick viss förståelse av deras berättelser så har Doug Seegers verkligen fördjupat den förståelsen.

Detta gäller även berättelsen om hans mycket djupa missbruk. Den första berättelsen som tog tag i mig var när han som 16-åring fick sin första veckolon efter att ha hämtat in kundvagnar från parkeringen till ett varuhus, så lyckades han övertala en vuxen att köpa ut öl till honom och en kompis. *"Jag tömde min halvlitersflaska i tre klunkar. Från den dagen var jag alkoholist"*, skriver han (s. 62).

Medförfattaren **Steve Eubanks** är prisbelönt kolumnist som har varit medförfattare till andra kända personers självbiografier så han har rutin. Doug Seegers och han har gjort ett fantastiskt arbete när det gäller att berätta om Dougs liv och hans mirakulösa upplevelser.

Dougs barndom och uppväxt

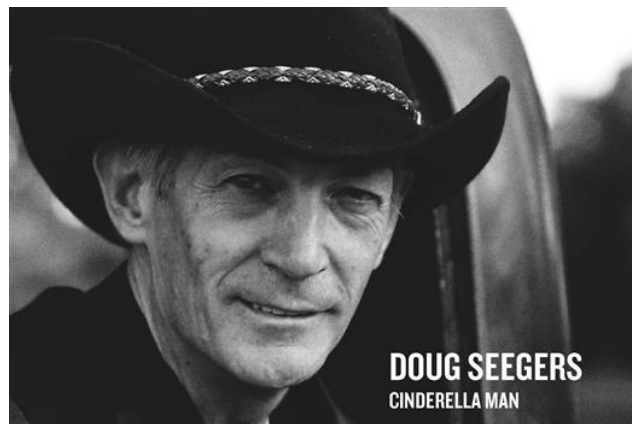
Doug fick en dysfunktionell uppväxt med en pappa som var musiker och aldrig var hemma och som sen bara försvann. Hans mamma var mycket musikalisk

och hade en fantastisk sångröst och hans mormor verkar ha varit ett musikaliskt geni, så han hade musiken med sig från mycket tidig barndom. Den gitarr han fick blev den ägodel som kom att få allra störst betydelse för honom. När hans bror mekade med bilar så lyssnade Doug på musik och tog ut ackord på gitarren. När pappan försvann från familjen lämnade han kvar en stor bunt grammofonskivor som Doug spelade och lärde sig texter och tog ut melodierna till på gitarren.

Lika ambitiöst som han tränade på gitarren och lyssnade på musik, lika ambitiöst använde han alkohol och narkotika. Han berättar enormt ingående om drogerna och blev helt klart expert på området, samtidigt som hans liv blev mer och mer förött. *”När man blir hemlös krymper ens värld. Mina hemkvarter i West Nashville och området runt biblioteket och Räddningsmissionen, det var min planet”* (s. 200). Biblioteket använde han i huvudsak till att få sig en slummer i någon läsfåtölj. Senare i livet fick biblioteket en annan roll.

Doug, Gud och Jesus

Doug fick tidig kontakt med kyrkan. Mamman sjöng i kyrkan. Bibelns budskap var viktiga. Det är fascinerande hur han hela tiden kopplar sitt liv, sina upplevelser och tankar till olika texter i Bibeln. Jag är själv inte traditionellt kristen och har inga Bibelkunskaper, men fascineras ändå av hur Doug tolkar för mig obegripliga Bibeltexter på ett sätt som hjälpte honom i hans trasiga liv och ändå mer när han blev nykter.

Vändpunkten

Den kanske starkaste berättelsen i boken var när Doug som vanligt hade köpt ut sin vodkaflaska och satt sig på en parkeringsplats. *”Mina händer skakade, men jag visste att det skulle upphöra när jag väl skruvat av korken och svalt ett par klunkar. Samma sak med de spända musklerna i axlar och nacke – de skulle slappna av och sluta darra så fort vodkan gjorde sitt”* (s. 156).

Han var nu 63 år gammal. I 15 års tid hade han drömt om och hoppats på det musikaliska genombrottet i Nashville, där han spelat på klubbar och barer

och på gatan för pengar till alkohol och droger.

”Jag vet inte vad som fick mig att göra det, men i just det ögonblicket tittade jag upp och såg solen glittra i fönstren på den katolska kyrkan”. Sen berättar han hur han började be. Han hittade inte längre några ursäkter för sitt drickande. ”Jag visste att om jag öppnade flaskan skulle jag dö på gatan, en bortglömd pundare som slösat bort sin talang...” (s. 163). Jag läste och tårarna rann utför mina kinder.

Han öppnade aldrig flaskan utan la den i en soptunna. Sen dess har han varit nykter och drogfri. Vilket inte innebar att det blev lätt för honom. Det blev en annan sorts kamp. Jag minns en klient jag hade som socialsekreterare som berättade att han bett intensivt till Gud på kvällen och vaknade på morgonen utan längtan efter alkohol. Det var ett mirakel. Så det var starkt att läsa om Dougs upplevelse, samtidigt varnar han i boken för att man ska tro att Gud besvarar böner så enkelt.

Jills Veranda

En tid senare skedde ännu ett mirakel. Året var 2014. Miraklet kom från Sverige. Countrydrottningen **Jill Johnson** arbetade med sitt program *Jills Veranda*, där hon bjöd över en svensk artist till sin veranda i Nashville varje vecka. Den här gång var det **Magnus Carlsson** i *Weeping Willows* som besökte henne. Detta var ett av mina favoritprogram, framförallt för att jag älskar countrymusik i dess olika former.

Jag hade sett just det programmet ett par gånger för några år sedan och har det nu även inspelat eftersom jag blev så förtjust i Doug Seegers och hans fantastiska röst och sång. I boken får jag läsa bakgrunden, hur de möttes, hur programmet genomfördes och vad det ledde till. Vilket gjorde att jag åter tittade på min inspelning.

Doug berättar också hur och när han fick veta att hans sång ”*Going Down to the River*” hamnade som listetta i ett litet land långt bort. Han trodde det inte men fick hjälp på biblioteket i närheten att se att det faktiskt var sant.

Sen startade ett annat liv

Ganska snabbt tog en svensk manager, **Björn Pettersson** på *Rootsy Music*¹ kontakt med honom via hans mobiltelefon, som ”nästan ingen visste numret till”. Åter fascineras jag över hur rätt person hamnar på rätt plats vid rätt ögonblick. Doug tänkte fråga hur Björn fått telefonnumret, men valde att lyssna. Björn Pettersson hade, förutom erfarenhet inom musikbranschen, också erfarenhet av utstötta, missbrukare och fångar. När han fick frågan om han ville ordna Doug Seegers Sverigeturné tänkte han: ”*Det fanns ingenting annat än ja*”.² Han tog tjänstledigt från sitt arbete på fängelset och fick en mycket hektisk tid. 70 konserter i Sverige första sommaren. Hans sätt att hjälpa Doug över de första svåra trösklarna in i kändisvärlden imponerar mig enormt. Att läsa om Dougs och Björns relation och äventyr tillsammans var en fantastisk och rörande läsning.

Doug började oroa sig inför Sverigeresan. Han hade aldrig åkt med flygplan och inte mycket annat heller utanför sin ”planet”. Han undrade över vad vi äter för mat, hur många som kunde engelska, vilken sida av vägen vi kör på och mycket annat.

Han fick också problem att få pass eftersom myndigheterna upptäckte att han inte betalat för sina barn. Med lite hjälp lyckades även det. Fyra timmar innan flyget gick till Sverige fick han sitt pass (s. 216). På flygplanet blev han jätterädd och bad att få hålla handen på mannen bredvid sig, men det fick han inte. Mannen var en i sällskapet. Det gemensamma skrattet lugnade honom.

Bland annat berättar Doug att Björn, även efter det att han återvänt till Sverige efter det första samarbetet i Nashville, ändå höll daglig kontakt med Doug, ”*inte bara för affärernas skull utan för att han verkligen ville att jag skulle lyckas*” ... ”*Björn oroade sig också för att han visste, att det tar tid för skallen att börja fungera som den ska, när man har varit nerknarkad under större delen av sitt liv*” (s. 213).

På vägen från flygplatsen i Sverige stannade Björn och Doug för att äta. Doug tog ut sina löständer under tiden och lade dem i en servett. Som blev

¹ Roots Music - <http://rootsymusic.se/about.asp>.

² Björn Pettersson laddar för Seegers Sverigeturné - <https://www.norrteljettidning.se/artikel/kultur/bjorn-pettersson-laddar-for-seegers-sverigeturne>

kastad efter maten. De åkte iväg, men kom på att tänderna saknades, så de var tvungna att åka tillbaka och leta i soporna. Doug sa till Björn: ”Du, det här är väl ingenting. Vi letar åtminstone inte efter middagsmat i soptunnan!” (s. 218)

Björn Pettersson

Det första framträdandet var tillsammans med **Magnus Carlsson** och *Weeping Willows* på Cirkus i Stockholm. Doug berättar att han var ett ”nervvrak”. 1,650 personer i publiken ”hojtade för full hals” när han kom in för att sjunga ”*Going Down to the River*”. Han skriver: ”En sak måste jag berätta, under rubriken ’sådant som jag inte räknade med att behöva lära mig!’ När man står på scen och en stor publik börjar gunga av och an framför en, måste man fästa blicken på en eller två personer längst fram – annars blir man sjösjuk!” (s. 224)

I slutkapitlet berättar Doug om problem som uppstod när ett amerikanskt skivbolag började bråka med Björn Pettersson om avtalsrätt med mera. Det är lätt att bli ledsen för mindre. Amerikanska jurister hotade Björn. Jag överläter resten av den berättelsen till läsaren av Dougs bok.

En rörande berättelse är också exempelvis när en kille kände igen Doug på gatan och berättade att han just hade muckat från fängelset. På fängelset hade han hört sången ”*Going Down to the River*”. Sången berörde honom så djupt att han bestämde sig för att sluta dricka. Jag får hoppas att hans beslut blev lika djupt som det beslut som vände livet för Doug Seegers.

”Sannsagan om Doug Seegers har berättats många gånger. En Askungesaga med alla de klassiska ingredienserna. Hade historien om uteliggaren i Nashville som blev en firad stjärna i Sverige berättats i en Hollywood-film hade man avfärdat den som icke trovärdig och överdriven, men i fallet Doug Seegers kan man utan tvekan säga att verkligheten överträffat dikten”.³ Det skriver *Rootsy Music* på sin hemsida. Doug kallar ju sig själv för *Cinderella Man*, Askungemannen.

Nu håller han på att lära sig svenska. 66 år gammal... Och hans bok har kommit ut på engelska i år.

³ Doug Seegers – Rootsyt Music - <http://rootsymusic.se/artist.asp?CArtist=1133>.